Влада – Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 88 (1838) ♦ Середа, 13 травня 1998 року ♦ Ціна договірна

Присяга, Гімн і праця. В добрий час!

Учора розпочала роботу Верховна Рада нового скликання

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 12 травня

Піднесений настрій панував не лише в сесійному залі, де зійшлися нові і «старі» депутати. На переповнених балконах журналісти, гості і навіть дипломати вітали одне одного з початком роботи парламенту. Присягу на вірність Україні, як і належить, згідно з Конституцією, зачитав найстарший за віком депутат, точніше зачитала, голова Конгресу українських націоналістів Ярослава Стецько. Сподіваного демаршу з боку політичних опонентів лідерів націоналістів не було. Нові-старі парламентарії, з'ясувалося, законослухняні.

З 433 зареєстрованих у ЦВК народних депутатів на перше засідання з'явилися 417, усі вони підписали присягу і, отже, ствердили свої депутатські повноваження і виявили готовність до законодавчої діяльності.

Після годинної перерви, відведеної на церемонію підписання присяги, голова тимчасової підготовчої групи Олександр Бандурка (а він вів засідання Верховної Ради до обрання її тимчасової президії) знову надав слово пані Стецько. Згідно з Основним Законом вона також відкриває роботу нового парламенту.

(Закінчення на 2-й стор.).

Чи справдяться надії?

Учора в Києві завершили роботу щорічні збори Європейського банку реконструкції і розвитку (ЄБРР). І хоч це був плановий захід, Україна покладала на нього чимало надій. Серед них можна окреслити дві чи не найважливіші: залучення іноземних інвесторів до співпраці з українськими підприємцями та розв'язання «атомних» проблем — одержання коштів для об'єкта «Укриття» і компенсації потужностей від закриття Чорнобильської АЕС, яке могло б забезпечити фінансування закінчення будівництва Рівненської та Хмельницької станцій.

В акціонерів Євробанку не бракувало й власних проблем, про що вони вели мову протягом двох робочих днів. Про їх складність свідчили прес-конференції голови ради керуючих Філіпа Мейстадта та виконуючого обов'язки президента ЄБРР Чарльза Франка.

(Закінчення на 4-й стор.).

Знову метан забрав життя людей

П'ятеро гірників загинули внаслідок аварії, що сталася на шахті імені Петровського (м. Донецьк). На час підготовки інформації до друку пошуки ще одного гірника тривали. П'ятеро постраждалих госпіталізовано, двоє з них — до опікового відділення обласної лікарні. За попередніми даними, причиною трагедії став вибух метаноповітряної суміші під час виконання підривних робіт у шахті. І хоча люди перебували на достатній відстані від епіцентру, вогонь у лаві розповсюдився миттю.

Жінкам – рівні можливості

21—23 травня в Києві пройде Всеукраїнський конгрес жінок

Його мета — зосередити увагу на найгостріших проблемах родини та дітей, розробити стратегію забезпечення жінкам рівних з чоловіками можливостей: участь в політичному, економічному, соціальному, культурному житті тощо.

Головою оргкомітету з підготовки та проведення Всеукраїнського конгресу жінок призначено віце-прем'єра Валерія Смолія, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Врожай-98

Раз — МТС, два — МТС...

Спільне агропідприємство «Нібулон» узялося за оснащення в районах Миколаївщини 12 машинно-технологічних станцій сучасними сільгоспагрегатами. Для цього вирішено використати кредит у сумі 7,8 мільйона доларів, що його надали «Нібулону» Світовий банк та німецька фірма «Агро Фабер». Очікується, такий прорив дасть змогу аграрникам істотно полегшити весноoранку та надасть можливість забезпечити проведення посівної в оптимальні строки.

Конкурс листа

Призерам — премії, учасникам — спасибі!

Підбито підсумки конкурсу «Лист на першу сторінку» за квітень ц. р.

Першою премією, на жаль, не відзначено жодної кореспонденції читачів.

Дві другі (по 50 гривень) присуджено В. Залетіну з Токмака Запорізької області («ГУ» від 4.04.98 р.) та Л. Гончаруку із села Вербовець Лановецького району Тернопільської області («ГУ» від 9.04.98 р.).

Щиро вітаємо переможців і дякуємо всім нашим кореспондентам за увагу до газети!

Конкурс триває! Чекаємо нових листів. Нагадуємо, що перша премія — 100 гривень. Просимо дописувачів повідомляти свої ідентифікаційні номери.

P.S.

○ 1998 року надходження до центрального бюджету збільшилися на 7 %, в регіональні бюджети — на 11,2 %.

○ 50 % підприємств України нині збиткові, в той час як 1996 року їх було 12 %, 1997 — 30 %.

○ Кількість шахт, що страйкують, в Україні досягла 45.

Спробуй і виграй!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

8. ВАТ «Чернігівському підприємству «Хімволокно» (голова правління Анатолій Лисенко) — товари повсякденного попиту.

9. ВАТ «Романівський склозавод» (голова правління Віктор Куницький) — кришталеві вироби.

10. Київському ТОВ «Ітомед» (директор медичного центру Світлана Перестюк) — курс оздоровчого лікування методом пневмопресингу.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

Передплата-98

Парламентська хроніка

Присяга, Гімн і праця. В добрий час!

(Початок на 1-й стор.).

Після того, як відлунала мелодія Гімну, на трибуні з'явився Президент України Леонід Кучма. Він, як і передбачалося, виступив із щорічним посланням. Говорив Леонід Данилович довго, понад годину, зізнався, що налаштований на співпрацю і порозуміння з парламентом, і «закликав до цього колег по владі». Посилався на відповідальний момент і тому — на необхідність чесної, важкої й відвертої розмови про труднощі і прорахунки. Сподівався і вірив, що і депутати свідомі своєї відповідальності за долю України. Доки я Президент, посилив тему «відвертості», катастрофічного для народу і держави розв'язання сценарію не буде, чим викликав шум у залі: більшість парламентаріїв, вочевидь, неправильно зрозуміла натяк.

Леонід Данилович також пообіцяв постаратися, щоб перейти від порядку у владі до порядку в державі. Нарікав на «погані кадри»(!). Хоч і «відверто» визнав, що не все у нас так і погано, бо зростають обсяги промисловості, чим знову ж таки зворушив багатьох депутатів і журналістів. І вже зовсім викликав захоплення, коли «спрогнозував» майбутній бюджетний процес, що стане для когось випробуванням: або для Верховної Ради, або для Президента. Різнобою у формуванні влади Президент не допустить, як і створення в деяких містах непідконтрольних вотчин. Очевидно, цим натякав на Київ і Севастополь.

Ще депутати дізналися, що краще гірка правда, ніж солодкі обіцянки. Нарешті втямили свою роль і журналісти: «Україні потрібна вільна преса, а не бойові сокири» (!) Найцікавіше, що Леонід Данилович чесно прохопився: він не вдаватиметься до неправових засобів, хоча є «політики, які штовхають на це Президента».

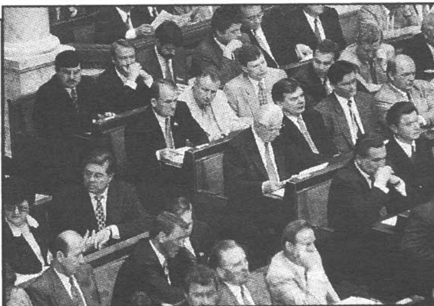
Одне слово, у посланні було багато «чесного і відвертого». Насамкінець Президент ще раз щиросердо визнав, що бачить у нових парламентаріях своїх соратників і однодумців у боротьбі за процвітання України, але при цьому кожен повинен займатися своєю справою і узгоджувати та скоординовувати зусилля... З ким — глава держави не вказав, але й так було зрозуміло. Інакше з однодумством знову постануть проблеми.

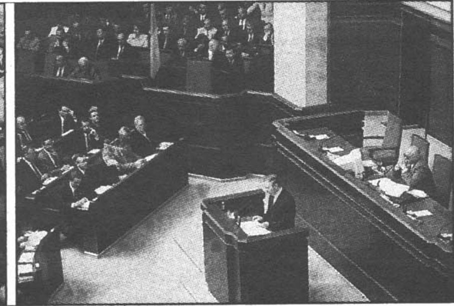
Після багатозначного послання депутати ухвалили постанови — про кількісний і персональний склад тимчасової лічильної комісії для ведення пленарних засідань до обрання Голови парламенту. До неї увійшли п'ять чоловік: Ю. Костенко, А. Матвієнко, П. Симоненко, О. Мороз, П. Лазаренко.

Про роботу підготовчої депутатської групи звітував її голова О. Бандурка, а секретар комісії І. Чиж доповів про організацію роботи першої сесії Верховної Ради 14-го скликання (з календарним планом на травень—липень). За цей час буде розглянуто понад 200 питань.

Завершити першу сесію пропоновано 17 липня.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Україна
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА
м. Київ 11 травня 1998 року № 266

Про реєстрацію обраних народних депутатів України в одномандатних виборчих округах

Відповідно до пунктів вісімнадцятого, двадцять першого, двадцять другого статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», пунктів п'ятнадцятого, дев'ятнадцятого статті 11, частини першої статті 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та на підставі протоколів окружних виборчих комісій Центральна виборча комісія **постановляє:**

Зареєструвати осіб, обраних народними депутатами України в одномандатних виборчих округах (список додається).

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

Список народних депутатів України, обраних 29 березня 1998 року в одномандатних виборчих округах

Народний депутат України — Відомості про рік народження, професію, посаду (заняття), місце роботи та проживання, партійність і виборчий округ, у якому обрано депутата

Подобєдов Сергій Миколайович
1956 року народження, налагоджувальник диспетчерських систем, президент товариства з обмеженою відповідальністю «Концерн нафтоенерго», проживає в м. Черкасах, позапартійний, виборчий округ № 197.

Роєнко Віктор Григорович
1949 року народження, учитель біології, народний депутат України, проживає в с. Ропотуха Уманського району Черкаської області, член Комуністичної партії України, виборчий округ № 199.

Секретар Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

Україна
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА
м. Київ 11 травня 1998 року № 267

Про реєстрацію народних депутатів України, обраних 29 березня 1998 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Відповідно до статті 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України», пункту 18 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» та на виконання постанови Центральної виборчої комісії від 7 квітня 1998 року № 122 «Про результати виборів народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі» Центральна виборча комісія **постановляє:**

Зареєструвати обраних 29 березня 1998 року народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (список додається).

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

Список народних депутатів України, обраних 29 березня 1998 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Народний депутат України — Відомості про рік народження, професію, посаду (заняття), місце роботи та проживання, партійність і виборчий округ, у якому обрано депутата

Лантух Василь Іванович
1954 року народження, вчений-агроном, народний депутат України, проживає в м. Києві, член Комуністичної партії України, багатомандатний загальнодержавний виборчий округ, від Комуністичної партії України

Ларін Сергій Миколайович
1962 року народження, інженер-електромеханік, заступник начальника управління Донецької обласної державної адміністрації, проживає в м. Харцизьку Донецької області, член Народно-демократичної партії, багатомандатний загальнодержавний виборчий округ, від Народно-демократичної партії

Секретар Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

Україна
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА
м. Київ 11 травня 1998 року № 268

Про реєстрацію осіб, обраних народними депутатами України в одномандатних виборчих округах

Беручи до уваги ухвалу Верховного Суду України від 11 травня 1998 року, якою скасоване рішення Конотопського міського суду Сумської області від 17 квітня 1998 року про скасування рішення окружної виборчої комісії виборчого округу № 160 від 30 березня 1998 року стосовно обрання народним депутатом України Вітренко Наталії Михайлівни, рішення Лебединського районного суду Сумської області від 11 травня 1998 року про відмову у задоволенні заяви Сухоноса В. В. про встановлення фактів порушення виборчого Закону по виборчому округу № 161, які вплинули на наслідки виборів, і скасування рішення окружної виборчої комісії цього виборчого округу від 30 березня 1998 року про результати виборів та розглянувши протоколи окружних виборчих комісій про результати виборів 29 березня 1998 року в зазначених одномандатних виборчих округах, відповідно до статті 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та пункту 18 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» Центральна виборча комісія **постановляє:**

Зареєструвати обраних 29 березня 1998 року народних депутатів України в одномандатних виборчих округах:

Вітренко Наталію Михайлівну
- 1951 року народження, економіста, народного депутата України, проживає в м. Києві, члена Прогресивної соціалістичної партії України, виборчий округ № 160;

Марченка Володимира Романовича
- 1953 року народження, конструктора-технолога радіоапаратури, народного депутата України, проживає в м. Києві, члена Прогресивної соціалістичної партії України, виборчий округ № 161.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Україна
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА
м. Київ 11 травня 1998 року № 269

Про реєстрацію народних депутатів України, обраних 29 березня 1998 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Відповідно до статті 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України», пункту 18 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» та на виконання постанови Центральної виборчої комісії від 7 квітня 1998 року № 122 «Про результати виборів народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі» Центральна виборча комісія **постановляє:**

Зареєструвати обраних 29 березня 1998 року народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (список додається).

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

Список народних депутатів України, обраних 29 березня 1998 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Народний депутат України — Відомості про рік народження, професію, посаду (заняття), місце роботи та проживання, партійність і виборчий округ, у якому обрано депутата

Безугла Людмила Яківна
1946 року народження, вчитель математики, заступник директора Центру з усиновлення дітей при Міністерстві освіти України, проживає в м. Києві, член Прогресивної соціалістичної партії України, багатомандатний загальнодержавний виборчий округ, від Прогресивної соціалістичної партії України.

Лавринович Олександр Володимирович
1956 року народження, інженер лазерної техніки і технології, правознавець, народний депутат України, проживає в м. Києві, член Народного Руху України, багатомандатний загальнодержавний виборчий округ, від Народного Руху України.

Мазур Олена Анатоліївна
1960 року народження, інженер-економіст, головний спеціаліст Луганського обласного центру соціальних служб для молоді, проживає в м. Луганську, член Прогресивної соціалістичної партії України, багатомандатний загальнодержавний виборчий округ, від Прогресивної соціалістичної партії України

Секретар Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

Християнський лідер шукає правди

Печерський районний суд Києва скасував рішення окружної виборчої комісії про реєстрацію лідера Української фінансової групи Валерія Бабича народним депутатом України по 218-му округу.

Таке рішення є реакцією можновладців на мій зростаючий політичний авторитет, заявив на прес-конференції лідер нової політичної партії Всеукраїнського об'єднання християн.

Підставою для такого рішення була заява інших кандидатів цього округу, в основу якої лягли факти порушення Закону України «Про вибори народних депутатів». На переконання лідера УФГ, в таких судових заходах вбачається вже певна тенденція приборкати небажану політичну еліту, що є продовженням наступу на демократичні засади країни. При розгляді цивільної справи відповідачем був Центрвиборчком, брати участь у судовому процесі третій стороні В. Бабичу — суддя відмовив.

Валерій Бабич повідомив, що останнім часом на нього чиниться психологічний тиск, а з 15 травня можуть розпочатися заходи, спрямовані проти Української фінансової групи, яка займає стабільне становище і має зростаючий прибуток.

Валерій Бабич подав заяву до Верховного суду та Генеральної прокуратури України.

Вікторія ЛИТВИН.

«ВОЛЕЗЛІЯНІЄ» (Картинки з натури у ході виборів)

Перекажіть, щоб перестав по телевізору мучити худобину

...Агітаційно-пропагандистський обстріл електорату посилювався.

Наївні прагматики ніяк не могли второпати, навіщо викидати шалені кошти на агітацію за тих, хто обіцяє погасити заборгованості з виплатою зарплат, пенсій, стипендій — чи не доцільніше одразу рекламні гроші кинути на цю гарну справу?!

Селян пекло селянське, і вони неодноразово, навіть під час зустрічей у райцентрах, писали записки на кшталт: «Перекажіть Яворівському, щоб перестав по телевізору кувати коня — скільки можна мучити худобину і куди дивиться «Зелений світ»?»

Досить оригінально світився на телебаченні один кандидат — керівник далекої Криворізької комерційної фірми. Його фото і прізвище спливало на жовто-блакитному тлі, підсиленому щедрим пшеничним полем, яким рухався комбайн. Механізаторів ця сцена збивала з пантелику, і вони казали, що голосуватимуть за цього свого — за «комбайнера».

Та чи не найбільше асоціативних версій викликав набридлий усім ролик про козацького героя Дорошенка, який «гей, яром долиною, веде своє військо, Військо Запорізьке...» На цьому тлі телеекран висвічував постать цілком сучасного виманіженого бізнесмена —керівника акціонерного банку, директора великої фабрики і водночас одного із співвласників колись суперсекретного київського заводу. А право «вести» Запорозьке військо він «отримав» через близьку співзвучність його прізвища з прізвищем козацького героя.

Усі версії тут переплюнула отака. Кандидату доцільніше було «косити» під іншу історичну постать — легендарного подільського месника Устима Кармалюка. Як відомо, Устим відбирав гроші і майно у багатих й роздавав бідним, а нинішні «нові українці» відомі тим само, правда, відбирають у бідних — у народу і діляться з багатими можновладцями. Але то вже «подробиці» і до виборчої кампанії жодного стосунку мати не можуть.

Пенсіонери — не собаки, такого хазяїна їм не мати

Популярний колись телесеріал відкрив очі електорату на те, що й багаті також люди і також плачуть.

Згодом режисери нашого нинішнього життя-буття (з так званих «нових українців») хитро нав'язали електорату новий передвиборчий «постулат»: треба голосувати за багатих, бо вони вже накралися і більше під себе гребти не будуть.

Суперникам «крутих» кандидатів у нашому окрузі № 15... втрапила у вічі ксерокопія інтерв'ю в їхньому «крутому» журналі «Капітал». І хоча саме інтерв'ю назване не так відверто, як журнал, а далебі скромніше: «Скромний радник Президента», однак почитати є що. Перед тим, як надати слово власне молодому «скромному радникові» Леоніда Даниловича, про нього, радника, сказано, що бізнесом почав займатися на початку 90-х років, був віце-президентом корпорації, потім став головою правління акціонерного товариства, яке займається газом, був обраний народним депутатом України і призначений представником Президента у ВР. А далі: «В дитинстві мріяв стати капітаном далекого плавання. З одягу надає перевагу дорогому консервативному стилю. Улюблене місце відпочинку — Іспанія. Хобі — собаки: має 38 середньоазіатських вівчарок (названих у народі вовкодавами). Влітку любить кататися на водяному мотоциклі, взимку — на джипі засніженими полями. Вважає себе звичайною скромною людиною з елементами значущості».

Після цього у виборців ще залишалося поцікавитися, чи не думають вони часом, що, отримавши з їхніх рук іще один депутатський мандат, багатій замість отих 38 собак візьме на своє утримання 38 голодних пенсіонерів? Реакцію залу пером не описати.

В окрузі балотувався й один з керівників отого самого газового акціонерного товариства, очолюваного «скромним радником Президента». На численні запитання про те, чи правда, що він роздає головам колгоспів тонни пального, обіцяє газифікувати населені пункти, обдаровує цілі села продуктовими й промтоварними подачками, була одна відповідь: я знаю закон, а законом це заборонено.

У Гнівані після виступу він отримує записку і зачитує вголос: у Скоморошках (це протилежний бік округу. — **А. Б.**) ви роздавали подарунки, і моїй старенькій сестрі попався, вибачайте, ліфчик на розмір менший. Вона просила запитати, чи не можна у вас поміняти.

Народ з таким почуттям гумору — невмирущий.

Вішати — можна, судити — ні

Маючи, як і кожний кандидат, право на п'ятихвилинний виступ по оратівському районному радіо, я не міг на підставі документів не сказати і про неподобства у районі. У встановлений окружною комісією час виступ в ефір не вийшов — пояснили, що зіпсувалась апаратура. Прозвучав він тоді, коли ніхто не чекав, до того ж обрізаний до половини — саме там, де починалася критика місцевих «особливостей». І навіть спеціальне рішення окружної виборчої комісії не допомогло «прокрутити» мій запис повністю.

Про цей факт можна було б і не згадувати, якби не

одна обставина. На обласному телебаченні виступав кандидат з виборчого округу, де, якщо не помиляюся, безпосередньо чи по сусідству балотувався і губернатор Вінниччини Анатолій Матвієнко. Колега критикував керівництво держави й області, а потім прямо заявив отаке: коли стане депутатом, то вкопає стовпи —перший в одному з сіл округу, останній — у Києві на Хрещатику. На першому він бачить повішеним губернатора області Матвієнка, на останньому — Президента Кучму, а між ними — решту можновладців, винних у зубожінні народу.

До цього одкровення кожен поставився по-своєму. Як журналіст, котрий знає ціну свободі слова, я оцінив сміливість висловлювання колеги і водночас толерантність того самого губернатора Матвієнка, котрий міг би одним порухом пальця не допустити запис саного на плівку виступу в ефір. Як претендент на політика, чітко розумію, що й на кожного прихильника фізичних методів завжди знайдеться стовп (пригадаймо громадянську війну).

Людство давно винайшло мирний спосіб змінити владу —вибори.

Досить тонко оцінив ці дві історії з виступами кандидатів один мій давній знайомий — учитель з райцентру. «Дивіться, — каже, — ваші конкретні факти проти конкретних місцевих можновладців в ефір не потрапили, а ось це загальне висловлювання, що пахне закликом до братовбивства, пішло на всю область, і пересічний виборець сприйняв його «на ура». Як це розуміти? Виходить, правда і суд, до чого ви закликаєте, для наших можновладців страшніші від «вішальних настроїв» населення?»

Виручала «дуля»

На парламентських виборах 1994 року більшість електорату погоджувалася з моєю відповіддю на запитання про ставлення до тодішнього екс-прем'єра Леоніда Кучми. Тоді я, відповідаючи, розмірковував приблизно так: Леонід Данилович —виходець з ВПК, а там, погодьтеся, дисципліна сувора, красти не давали, отож чоловік він без таких явних кримінально-злодійських нахилів, як усі ми — вихідці з династії колгоспних чи заводських «несунів». І саме прем'єр Кучма першим з найвищих посадових осіб держави заявив про існування в Україні п'ятої — «мафіозної» — влади.

На цих виборах дехто з виборців мені за ту оцінку докоряв. Мовляв, яке пуття з того, що «ваш Кучма», можливо, був порівняно чеснішим від інших, коли нині у нього не виявилося волі присікти тих, хто розікрав державу до ниточки. Безвольний Президент!

Єдине, чим я знайшовся захиститися сам і захистити вас, пане Президенте, була ... образна дуля, що її нинішня влада підсунула під ніс власному народові. За всієї нашої кмітливості, цю народну фігуру не складеш з одного пальця — лише з трьох, якими і є три гілки державної влади — законодавча, виконавча і судова. І хто винен, що президентська влада є отим найгрубшим висунутим уперед пальцем, котрого кожен намагається вкусити, бо він найближчий до носа?

... У великому трудовому колективі якийсь дядько-дивак на противагу загальному настрою вперто вигукував: «А я буду голосувати за Кучму! Хай живе Кучма!» Знайомимося ближче, й він каже:

— Я пропоную проголосувати за Кучму, нехай він іще п'ять років «похазяйнує», щоб цей дурний народ трохи з голоду вимер, а ті, що виживуть, будуть розумніші і не плакатимуть за комуністами... Хіба не видно, що свого часу комуністи через свою політичну короткозорість привели до влади Кучму, тепер Кучма через свою безвольну позицію і її наслідки веде до влади комуністів?

Не ображайтеся, Леоніде Даниловичу, на цього селянина з явно екстремістськими політичними нотками в натурі, однак урахуйте цю його крамольну думку, коли зважуватиметеся балотуватися на другий президентський строк.

Зайшла, як сліпа, вийшла, як п'яна

Скільки балачок було довкола проблеми спостерігачів на виборах. Одні партії мали ген яку кількість їх виставити. Один наш колега-кандидат у мажоритарному окрузі офіційно зареєстрував більш як 300 таких своїх представників. Кепкували, що спостерігачів буде більше за виборців.

У день виборів о сьомій ранку ми на кількох дільницях поблизу райцентру не застали жодного спостерігача.

— Певне, сплять, забули, що сьогодні годинника на одну годину вперед перевели. А ще хочуть державою керувати — всю прокимарять, — резюмував ситуацію балакучий пенсіонер — член дільничної комісії.

Пізніше нас розчулили черги селян до виборчих кабін. І водночас вразив безпомічний вигляд сільських дідків і бабок з купою бюлетенів у руках.

— Як сліпа — не знаю, за кого тут хрестика ставити, — щиро зізналася бабця.

Інші селяни прямо запитували: «Де тут за комуністів голосують, за їхніх часів хоч якась влада була!»

А одна жінка, опустивши бюлетені в ящики, одійшла до стіни, втомлено сперлася й оцінила цю процедуру та, певне, і парламентські вибори-98 загалом, куди вже влучніше:

— Ху, аж голова крутиться, проголосувала, наче горілки напилася...

Анатолій БЕНЬ,
оглядач «Голосу України»,
екс-кандидат у народні
депутати України.

P. S. **Як, скажіть, можна не любити цей народ — мудрий і ошуканий, битий і дотепний, «сліпий» і всевидющий, «п'яний» і непохмелений. Дякую вам, земляки-подоляни, з Іллінецького, Липовецького, Немирівського, Оратівського, Погребищенського, Тиврівського районів, й особливо тим майже 30 тисячам з вас, хто проголосував за мене. Вам ніколи не буде соромно саме за цей свій вибір.**

(Закінчення. Початок див. у попередньому номері).

Хроніка. Факти. Події

● *Токіо*

Затримка за нами

У Токіо відбулася зустріч Надзвичайного і Повноважного Посла України в Японії Михайла Дашкевича з членами Консультативної ради з питань іноземних інвестицій при Президентові України від японської сторони. Вони детально обговорили перебіг реалізації наявних інвестиційних проектів корпорацій «Сумітомо» та «Міцуї». Зазначалося, що невиправдана затримка законодавчого оформлення деяких проектів «значно стримує японські корпорації та фірми, котрі вже давно готові до практичної співпраці з Києвом у галузі інвестування багатьох сфер економіки».

● *Маніла*

3 віце-президентів у президенти

Неофіційний підрахунок голосів за підсумками президентських виборів, що відбулися в понеділок на Філіппінах, та результати опитувань указують на лідерство нинішнього віце-президента країни Джозефа Естради — кандидата від опозиційного партійного блоку «Лабан».

● *Ісламабад*

Стає дедалі гарячіше

Як відомо, Індія здійснила випробування трьох ядерних пристроїв. На це Ісламабад не забарився відреагувати. «Пакистан здатний дати «гідну відсіч» будь-якій загрозі з боку Індії, — заявив керівник пакистанської ядерної програми доктор Абдул Кадир Хан. — Ми давно мали дані про наміри Індії здійснити ядерний вибух». І Пакистану треба не більш як тиждень, щоб провести власні ядерні випробування.

● *Вашингтон*

Зелене світло новому

Міжнародна фінансова корпорація — одна з організацій групи Світового банку — увійшла до низки засновників банку «Кредитанштальт—Україна». Відповідно до підписаної угоди, вона придбає 20 відсотків акцій цього банку за 2,3 млн. доларів, а також відкриє йому кредитну лінію на 5 млн. доларів за 5 років.

● *Веллінгтон*

Іти не поспішають

Нова Зеландія вирішила продовжити свою символічну військову присутність у районі Перської затоки. Як заявила прем'єр-міністр цієї країни Дженні Шиплі, обмежений контингент військовиків слід зберегти в регіоні доти, поки Рада Безпеки ООН не встановить, чи виробляє Ірак біологічні та хімічні озброєння.

● *Рига*

Про сусідів, про злочинність та про НАТО

Президенти Латвії, Литви та Естонії зустрілися в Ризі для обговорення проблем тристоронього співробітництва. Розглядалося широке коло питань, зокрема — про зовнішні рубежі цих країн і внутрішні кордони між ними, про ситуацію в сфері боротьби зі злочинністю, про економічну взаємодію та процес зближення з НАТО.

● *Брюссель*

Чи є в мене план? Поки що нема

Північноатлантичний альянс не розробив якогось рішення щодо кризи в Косово, заявив Генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана. Однак розглядаються усі варіанти, зокрема французька пропозиція про контроль за польотами військових літаків у районі кордону Косова з Албанією.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Чи справдяться надії?

(Початок на 1-й стор.).

Гостей та учасників і справді прибуло багато — понад 3,5 тисячі осіб. Дехто каже, що це чи не найбільший успіх України в цьому заході, незалежно від того, на яку суму буде укладено чи не укладено угод. Адже значна частина зарубіжних банкірів і підприємців навіть не уявляла, що то за держава — Україна, а тим більше, що це все-таки країна європейська, хоч і з дуже неєвропейськими проблемами. Наша гостинність не мала меж: високих гостей возили на спеціально придбаних для такого випадку кількох десятках «мерседесів» та інших новеньких транспортних засобах, а фуршети і прийоми були такими бучними, що важко навіть і повірити, що вони відбувалися у країні, яка переживає економічну кризу. Проте, як зауважив один із гостей, Києву цього разу допоміг сам Бог, пославши чудову погоду. А щодо київських каштанів, то ще не було такого приїжджого, який би ними не захоплювався. І це ніяка не лірика, бо місто таки справило на гостей враження.

Стосовно майбутнього інвестиційного дощу, на який очікувала українська сторона, то поки що важко сказати конкретно, хоч двосторонні зустрічі і переговори проходили жваво. Інтерес викликав і бізнес-форум, і презентація України, і експозиція інвестиційних можливостей регіонів на виставці «Україна. Погляд у XXI століття».

Правда, організатори інколи «перебирали» в інформації про економічну ситуацію в Україні, подаючи її у надто рожевих тонах. Чи то себе хотіли заспокоїти, чи гостей приналадити. Щодо зваби гостей, то, як кажуть, номер не пройшов, бо вони не гірше від нас розуміють балачки вищих посадових осіб про «необоротність курсу реформ». Їх більше цікавив правовий захист інвестицій, а не те, що ми «з курсу не зійдемо».

І геть прикро, що сподівання на глибший інтерес з боку ЄБРР до наших проблем в енергетиці не справдилися. Єдине, чого вдалося досягти, — це підписання двох грантових угод на 120 млн. доларів для реалізації програми «Укриття». Цього зовсім недостатньо, щоб виконувати програму в повному обсязі. І вже геть нічого не «засвітило» в справі фінансування завершення будівництва Рівненської та Хмельницької АЕС як компенсації потужностей ЧАЕС, що її маємо зупинити у 2000 році. Євробанк хоче закриття Чорнобильської станції, але з усього видно, що ця проблема все ще залишається тільки нашою. На засіданні комітету ЄБРР з об'єкту «Укриття» європейські банкіри про Рівненську та Хмельницьку АЕС говорили тільки як про питання дискусійне, і не тільки в Україні, а й у країнах, які мали б фінансувати цей проект. І проблема не тільки у тому, що ми не готові виконати умови Євробанку з енергозбережних технологій, самоокупності та екологічної безпеки. Чимало країн просто бояться «мирного» атома, а тому, виділяти на нього кошти чи ні, вирішують мало не всенародні референдуми, яким передують чотиримісячні дискусії в суспільстві.

І все ж, незважаючи на те, що «перемоги під фанфари» не вийшло, користь від заходу безсумнівна: наші потенційні партнери переконалися, що матимуть справу хоч і з небезпроблемною, але цивілізованою державою.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Народження «соломонового рішення»

У Вашингтоні відкладено до 19—20 травня тристоронній саміт США—Палестина—Ізраїль. Та це не означає, що у мирному близькосхідному процесі настала пауза.

Цей тимчасовий «передих» швидше використають для пошуку виходу з глухого кута, де опинилися учасники мирних переговорів. Як відомо, недавні палестино-ізраїльські консультації у Британії не мали великого успіху. Прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньягу вперто не погоджується, аби його країна поступилася Палестині 13 процентами території Західного берега річки Йордан. Максимум, що згоден віддати Тель-Авів, — 11 відсотків. Але для Палестини це неприйнятно.

Крім того, палестинський лідер Ясір Арафат і так продемонстрував лояльність під час переговорів щодо Єрусалима. Досі «колиску трьох релігій» вважали своєю столицею і ізраїльтяни, і араби. Як повідомляє ІТАР-ТАКС, нині Палестина погодилася проголосити своїм головним містом Абу-Діс. Це місто входило до складу муніципалітету Ель-Кудс (арабська назва Єрусалима), коли Східний Єрусалим та Західний берег річки Йордан були під контролем Йорданії.

Фактично лише через небажання Нетаньягу йти на компроміс близькосхідний мирний процес загальмував. Але звинувачувати ізраїльського прем'єра в усіх смертних гріхах також не варто. Його позиції в Ізраїлі нині досить хиткі. До влади він прийшов за підтримки правих і якщо нині погодиться віддати 13 відсотків територій Західного берега Йордану, то праві його «з'їдять». З другого боку, насідають ліві, які погрожують прем'єрові вотумом недовіри. За такої ситуації Нетаньягу, проконсультувавшися зі своїми американськими друзями, намагається знайти «соломонове рішення». Зокрема, подейкують про дострокові парламентські вибори. В цьому випадку нинішній законодавчий орган буде розпущено через два місяці, і загроза відставки Нетаньягу зникне. Ось тоді, можливо, ізраїльський прем'єр вільніше говоритиме і про передання територій, і навіть про створення незалежної Палестинської держави.

Надія БЕДРИЧУК.

Армен ХАНБАБЯН, «Голос України» (з Єревана)

Хто шукає, той завжди знайде

ДЛЯ ВІРМЕНІЇ завжди була актуальна проблема віднайдення власних енергоносіїв — нафти та газу, адже всі сусідні країни мають значні запаси чорного й блакитного золота. І вже давно геологи стверджують, що й гірська Вірменія не має стати винятком.

Розвідка, проведена ще на початку 40-х років, підтвердила цю теорію. Однак Москва тривалий час визнавала за краще ввозити сюди нафтопродукти з Сибіру, а от на серйозні дослідження місцевих надр коштів чомусь ніколи не знаходилося. Проте позицію Кремля можна зрозуміти: саме у такий спосіб Росія намагалася прив'язати до центру околиці своєї імперії.

Після розвалу Союзу Вірменія пережила кілька найважчих років. Мешканців було практично позбавлено електроенергії, припинилося й газопостачання. І якщо нині енергопостачання все-таки вдалося відновити повністю завдяки вимушеному повторному пуску закритої ще 1989 року Вірменської атомної електростанції, то газу в Єревані так само бракує. Та й узагалі досі вся система енергетичної безпеки країни ще доволі уразлива. Саме тому погляди вірменських фахівців звернено до місцевих надр.

Торік у районі Гарні, неподалік найдавнішого язичницького храму першого століття нашої ери, почалося буріння трикілометрової свердловини. Ці роботи провадяться за участю інженерно-технічного персоналу зі США, Англії та кількох арабських країн. Пройдено вже понад 2,5 тисячі метрів. Але офіційні джерела поки що воліють нічого не говорити про наявність у районі серйозних запасів чорного золота. Щоправда, ця обставина, здається, зовсім не хвилює місцевих енергетиків. Програма пошуків передбачає також буріння групи свердловин і в Араратській долині. Згідно з даними попередніх обстежень, проведених з допомогою американського супутника, цей район доволі перспективний щодо наявності промислових запасів газу.

У цьому зв'язку один з керівників спільної вірмено-американської пошукової кампанії сказав: «Щось ми неодмінно відшукаємо. Проблема в тому, як вигідно експлуатувати тутешні запаси, беручи до уваги різке падіння цін на енергоносії на світовому ринку».

Однак ціни можуть змінюватися, а власні нафта й газ — це гарантія енергетичного суверенітету в майбутньому. Саме тому нинішня кон'юнктура на світовому ринку енергоносіїв на пошукові роботи не впливає. І в Єревані сподіваються, що ще до 2000 року буде знайдено запаси блакитного палива. Вони дадуть змогу не лише відновити газопостачання для населення, а й, можливо, експортувати газ до сусідніх країн.

Рада Європи теж говоритиме з Банком

НА КИЇВСЬКИХ зборах Європейського банку реконструкції та розвитку побували й представники економічного комітету Парламентської Асамблеї Ради Європи: литовець Повілас ГІЛІС та італієць Стефано БЕРТОЗЗІ. Вони готують традиційну щорічну доповідь про діяльність ЄБРР.

Пильна увага до «економічного» ЄБРР такої суто політичної організації як Рада Європи ґрунтується на відповідній угоді, підписаній між ПАРЄ та ЄБРР восени 1992 року. Документ передбачає щорічне обговорення діяльності Банку (з обов'язковим звітом його глави) під час однієї з сесій Асамблеї у Страсбурзі, а також регулярні ознайомлювально-інспекційні візити представників Ради Європи до Лондона, де розташована штаб-квартира ЄБРР.

Повілас Гіліс, головний доповідач ПАРЄ про діяльність Банку, в цілому оцінює діяльність ЄБРР позитивно. Щодо київських зборів він зазначив:

— Є, на жаль, спрощене сприйняття таких заходів: багато хто хоче отримати від них конкретні рішення вже сьогодні, вмить. Але подібні конференції якихось швидких революційних результатів звичай не дають. Те, що відбувається у Києві, — лише частина процесу. Тут зустрілися тисячі людей з різноманітних інституцій, а такі форуми завжди сприяють переплетінню особистих та бізнесових зв'язків, і це вже — результат. На мою думку, в Україні мають радіти тому, що така подія відбулася у Києві. Якщо українська сторона зуміє перетворити цю зустріч на конкретні зв'язки, контакти, які згодом перетворяться на контракти, — оце й буде реальна користь.

А Стефано Бертоззі наголосив, що Рада Європи поки що не вельми задоволена з того, як ЄБРР діє в Україні. Говорячи про перспективи участі Банку в розв'язанні чорнобильської проблеми (про це весь час наголошує постійна делегація Верховної Ради у ПАРЄ), він зазначив, що Асамблея вже кілька років спонукає ЄБРР до конкретних дій. Але на заваді цьому, твердять представники Банку, внутрішні економічні чинники в Україні. Утім, Рада Європи, маючи своєрідний політичний мандат на діалог з ЄБРР із чорнобильської проблеми, і надалі провадитиме нинішню політику, спрямовану на пошуки шляхів реальної допомоги Україні.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Почекайте... років 20...

Французький прем'єр-міністр Ліонель Жоспен побував у Новій Каледонії — заморській території Франції. І не з марною поїздкою. Під час візиту Жоспен підписав договір, що відкриває для Нової Каледонії шлях до... суверенітету.

За повідомленням ІТАР-ТАКС, документ передбачає перехід влади на території до рук місцевого уряду, однак відкладає референдум про цілковиту незалежність на перехідний період протягом 20 років.

Договір, підписаний у місті Нумеа, породжує в мешканців Нової Каледонії побоювання, що перехід до їхньої незалежності занадто затягнеться. Адже під час підготовки документа переговори кілька разів перебували на межі зриву.

Діти вулиці

Потерпілі злочинці

Уже п'ятий за останні роки притулок для бездомних дітей щойно відкрито у Дніпропетровську. І заповнюваність цих закладів стовідсоткова, якщо навіть не надлишкова.

Адже нині набагато більше, ніж було колись, випадків, коли, й маючи сім'ю, діти кидають рідні домівки, стають на хибний шлях. До раніше традиційних причин неблагополуччя окремих сімей додалися такі, як матеріальна скрута та безробіття. Якщо досі серед неповнолітніх переважали дитяча неслухняність, бешкетництво чи хуліганство, то тепер — справжня злочинність. Так говорить виконуюча обов'язки начальника кримінальної служби у справах неповнолітніх Жовтневого райвідділу внутрішніх справ Дніпропетровська Людмила Петросянц. Колишні наглядові підрозділи, які традиційно опікувалися підлітками, сьогодні переведено в ранг кримінальних відділів. Нині вони займаються переважно розслідуванням крадіжок, пограбувань, розбоїв та іншими злочинами, скоєними малолітніми.

У кабінеті Людмили Миколаївни ми познайомилися з чотирнадцятилітнім Володькою А. на прізвисько Вертоліт, який уже чотири роки не ходить до школи. Він у мами один. Поки мама, Віра Олександрівна, працювала, все було гаразд. А як мусила зайнятися малоприбутковим «бізнесом» з перепродажу целофанових кульків, син не зміг жити на копійки. Воно ж бо кортіло хлопчику вдягатися гарно, ласувати шоколадом і жуйками, як інші ровесники. І почав Володька з того, що на гамірних перехрестях міста мив брудні автомобілі. Там потоваришував з такими, як сам, і незабаром потрапив до «бригади», котра «контролювала» ледве не всі центральні автостоянки у Дніпропетровську.

Згодом пристав й до «суміжного промислу»: поки «круті» розважалися у ресторанах «Поплавок» і «Білий рояль», Володька і його друзі наймалися сторожувати іномарки «паханів». Заробітків, як тепер каже, вистачало. Одначе, коли хтось з корешків запропонував «почистити» кілька кіосків, спокусився. Клянеться, що всього їх набралося не більше шести-семи.

Володьку, який «пішов у відказ», тобто мовчить, як риба, Людмилі Петросянц щиро шкода. Адже потрапити в такому віці до ув'язнення — означає сплюжити собі все життя. Отож альтернативи повноцінного сімейного виховання, каже вона, не було, немає й не буде. Тому всіх своїх підопічних Людмила Петросянц вважає потерпілими. Невинними. Вона ні на йоту не сумнівається, що страждають підлітки від загального неблагополуччя у державі.

А дітям, зрештою, потрібно небагато. Щоб заможними й щасливими були їхні батьки. Зараз, а не колись у майбутньому...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Постріли на світанні

Мужність

При затриманні небезпечних озброєних злочинців 12 квітня о 3.25 загинув старший інженер з організації дорожнього руху відділення ДАІ Чорнобаївського райвідділу УМВС України у Черкаській області старший лейтенант міліції Олександр Слинько (йому посмертно присвоєно звання майор міліції) і був тяжко поранений помічник чергового Ірклїївського селищного відділення міліції старшина міліції Віктор Буряк (йому присвоєно звання лейтенанта).

(З міліцейського зведення).

Четверо у чорних масках почували себе безкарно. Вдершись недільної ночі до контори рибколгоспу і зв'язавши сторожа, заходилися набивати мішки рибою. Розпилявши сейф, заволоділи кількома сотнями гривень. Не гребували навіть канцелярським начинням...

Коли навантажений «Москвич» розтанув у пітьмі, сторожеві вдалося зв'язатися по телефону з черговим райвідділу міліції.

... Наближалася четверта година ранку. Селище Ірклїїв спало міцним сном. За сигналом «тривога» на ноги було піднято правоохоронців Чорнобаївського району. Як тільки «Москвич» в'їхав у селище, першими перепинили йому шлях старший лейтенант Олександр Слинько і старшина Віктор Буряк. Зупинивши авто, правоохоронці наказали затриманим вийти з нього. Проте зловмисники не підкорилися і вчинили опір.

Однак втекти вбивцям не вдалося. Оперативні групи черкаської та полтавської міліції діяли чітко і рішуче. Через годину після скоєння злочину четвірку у масках було знешкоджено.

... Другого дня у селі Чайківщині Оржицького району хоронили Олександра Слинька. Попрощатися з чудовою людиною, мужнім і безстрашним офіцером прийшли всі односельці, приїхали колеги з усіх райвідділів міліції Черкащини. У Чайківщині добре знали й любили скромного, завжди доброзичливо усміхненого Сашу Слинька, сина вчительки Віри Олексіївни та колгоспного водія Григорія Михайловича. Життя його було для всіх, немов відкрита книга: школа, служба в армії, участь у ліквідації наслідків чорнобильського лиха, служба в міліції. Спочатку — у мотовзводі патрульно-постової служби в Києві, потім — у карному розшуку в Черкасах, а коли дружина Ольга закінчила навчання, разом переїхали до Чорнобая. Скрізь, де б не служив Олександр Слинько, він відзначався високим почуттям обов'язку, професіоналізмом, чесністю і порядністю. А ще — щирістю і відданістю у дружбі. Товариші високо цінували дане Сашею слово...

П'ятого травня Олександру виповнилося б 34 роки...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На фото: Віктор Буряк та Олександр Слинько.

Убивці чатували на трасі

Кримінал

Восени минулого року наша газета повідомляла про жахливе вбивство поблизу села Коларівки Жовтневого району на Миколаївщині сім'ї Герасименків — чоловіка, жінки та їхнього 9-річного сина. Вони їхали власним автомобілем з білоруського міста Кобрина на відпочинок до Криму.

Подробиці трагедії розкрито тільки нещодавно, після затримання злочинців у Кривому Розі — за скоєне там зухвале вбивство й пограбування серед білого дня двох осіб. Члени злочинної групи, з'ясувалося, не мали громадянства, ніде не працювали, весь час були в роз'їздах, щоб «не засвітитися». Слідчі, розплутуючи одну справу, ретельно дослідили «географію» їх пересувань і тимчасових помешкань, та й вийшли на Миколаїв. А невдовзі приперті до стінки заарештовані змушені були зізнатися, що сім'ю з Білорусі знищили вони.

... Убивці чатували на трасі «Ростов—Одеса—Рені». Не на Герасименків конкретно — просто на жертву. Озброєні револьвером з глушником та ножем, ті троє були готові напасти на будького, аби лиш поживитися. А Герасименки здалися їм легкою й принадною здобиччю: за кермом чоловік, який міг вчинити опір (жінку й хлопчика до уваги не брали), зате ж «тачка» яка — «Фольксваген»!

Близько десятої вечора водій звернув з траси в лісосмугу на перепочинок. Свого автомобіля бандити зупинили оддалік, сторожко підкралися до «Фольксвагена». Шарпнули ручки дверей, однак ті, зачинені зсередини, не піддавалися. А тут ще й водій, вмить оцінивши обстановку, увімкнув двигуна, рвонув з місця. Стріляли в бокове скло, вцілили в чоловіка. Автомобіль зупинився. Водія, ще живого, добили ножем, жінку розстріляли з револьвера. А вже потім шнуром задушили хлопчика. Прикопали їх на полі, що підходило до лісосмуги.

Ну, а самі — вже на двох автомобілях — поспішили подалі від місця скоєння злочину. Іномарку загнали до приватного гаража. Й тут, роздивившись машину, розізлилися: «Фольксваген» був старенький, латаний-перелатаний. Отож розрізали його автогеном, поступово збуваючи запчастинами.

Те, що на слід убивць ніяк не могли натрапити, спонукало до чергового розбійного нападу — вже в Кривому Розі. Слідство, правда, сумнівається, що за плечима організованої банди — лиш оті два епізоди. Та навіть якщо це й так, то і їх досить для винесення злочинцям найсуворішого покарання, — п'ять убивств, в яких зізналися! Розслідування, долучивши й кримінальну справу, що її розпочали розплутувати миколаївці, тепер ведуть правоохоронці з Дніпропетровщини, де вбивці скоїли останній злочин і де їх заарештовано.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Гримаси шовінізму

Россия — страна не земледельческая и не торговая, а военная. Ее призвание — быть грозой мира.

(Імператор Микола II. Передмова до підручника історії для кадетських корпусів.)

«Суверенитет Украины представляет собой негативное явление», або *Ще раз про підручник Олександра Дугіна «Основы геополитики»**

Чи варто про це писати?

У моїх руках книга, написана активістом Ліберально-демократичної партії Росії, що обстоює необхідність ствердження у світі (чи, принаймні, на половині світу) панування Росії. ЛДПР — явище маргінальне, до того ж іноземне. Чи варто його коментувати? Чи обходять нас, бува, справи московських жириновців?

Може, й було б справді так, але вже титульні аркуші викликають пересторогу. Читаю у вихідних даних (видавництво «Арктогея», Москва, 1997 р.) такі слова: «Серия: большое пространство». Авжеж, думаю, виходить, є і ще будуть книги на цю тему! Нижче написано (цитую мовою оригіналу із збереженням авторської «ліберально-демократичної» граматики): «Научный консультант нач. каф. стратегии Военной Академии Генерального Штаба РФ генерал-лейтенант Н. П. Клокотов». А кому ж адресовано цю працю, люб'язно проконсультовану начальником кафедри стратегії вищого військового навчального закладу Росії? Відповідь дає анотація: «... Формулируется геополитическая доктрина России. Книга является незаменимым справочником для всех тех, кто принимает решения в важнейших сферах российской политической жизни — для юристов, экономистов, хозяйственников, банкиров, военных, дипломатов, международников, аналитиков, политологов и т. д.»

Між «Mein Kampf» Гітлера та «Основами геополітики» Дугіна є істотна відмінність. Гітлер як стрижень консолідації висунув антисемітизм, закликаючи німецьку націю згуртуватися в запалі ненависті до євреїв та знищити «твердині світового єврейства»: Англію, Францію, СРСР, а далі і США. Дугін прагматичніший. Він знає, що в Росії живе й працює на різних щаблях соціуму чимало зросійщеного люду неросійської крові: колишні українці, євреї, грузини, вірмени, білоруси, німці, татари й багато інших. Часом можна здогадатися про національну належність предків такого «росіянина» з прізвища, а іноді й це зробити неможливо — прізвище перекручене або змінене. Мені доводилося спостерігати, як такий «росіянин» ладен був вилізти зі шкіри, аби бути більше росіянином, ніж справжній росіянин. Саме серед таких і трапляються найзатятіші російські шовіністи.

Мабуть, Дугін вважає, що корисніше залучити цю публіку до боротьби за світове панування Росії, ніж відштовхнути її до табору ворогів за допомогою расистських гасел. Тому замість євреїв у Дугіна фігурує інший затятий ворог Росії — Захід на чолі зі США, а ідеологічною платформою національної консолідації обрано православ'я. На стор. 255 читаємо: «Русские должны осознать, что, в первую очередь, они являются православными, во вторую — русскими и лишь в третью — людьми.» Щодо геополітичної доктрини, то її подано як необхідність перемоги у віковічній борні між морськими державами (США, Англія і т. п.) та континентальними націями, що населяють Євразійський суходіл, котрих повинна об'єднати та очолити Росія. Нас мало б цікавила російська геополітична доктрина, якби вона нас не стосувалася. На жаль, стосується.

Промовистий зміст

Назви кількох глав та параграфів наведу без жодних коментарів:

«Глава 6. Военные аспекты Империи.

6.1 Приоритет ядерного и межконтинентального потенциала.

6.2 Какие ВС (вооруженные силы. — Л. Ш.) нужны великой России?»

«Часть 5. Внутренняя геополитика России».

«Глава 4. Новый геополитический порядок Юга.

4.4 Проблема суверенной Украины».

«Глава 5. Угроза Запада.

5.5 Объединение Белоруссии и Великороссии.

5.6 Геополитическая декомпозиция Украины».

Гадаю, цілком досить, щоб читач зацікавився цим підручником. Як бачимо, Україну згадано двічі вже в змісті. Яке ж майбутнє судилося Україні в очах російського геополітика? Нагадаю, що політичний шеф автора підручника, В. Жириновський, очолює у Держдумі Росії саме комітет з геополітики. Передусім позицію автора видно вже із змісту. Дугін демонстративно не визнає факту, що Україна та Білорусь вже давно юридично не є частинами Росії. Міркування про ці країни подано в частині, що називається «Внутренняя геополитика России», бо, за Дугіним, немає різниці між Україною та, наприклад, Новосибірською областю. А тепер докладніше.

Україна очима російського шовініста

Надаю слово О. Дугіну: «...Суверенитет Украины представляет собой настолько негативное для русской геополитики явление, что, в принципе, легко может спровоцировать вооруженный конфликт. (Цікаво, хто на кого нападе? — **Л. Ш.**) Без Черноморского побережья от Измаила до Керчи Россия получает настолько протяженную (Нагадую: граматику оригіналу всюду збережено. — **Л. Ш.**) прибрежную полосу, реально контролируемую неизвестно кем (Не інакше, як натяк, що українське узбережжя Чорного моря контролюють США чи Туреччина. — **Л. Ш.**), что само ее существование в качестве нормального и самостоятельного государства ставится под сомнение. (О, це круто: суверенітет України, за Дугіним, закреслює суверенітет Росії. — **Л. Ш.**). Черное море... дает возможность обезопасить центральные регионы от потенциальной экспансии турецкого влияния, являясь предельно удобной, надежной и недорогостоящей границей. (Не вберeглися «центральні регіони» від експансії турецького впливу навіть за контролю всього Чорноморського узбережжя, — Петровський пасаж у радянській Москві реставрувала турецька фірма, а тепер речові ринки СНД насичені турецьким товаром. — **Л. Ш.**). Поэтому появление на этих землях нового геополитического субъекта (тобто України. — **Л. Ш.**) (который, к тому же, стремится войти в атлантический союз) является абсолютной аномалией, к которой могли привести только совершенно безответственные, с геополитической точки зрения, шаги.

Украина как самостоятельное государство с какими-то территориальными амбициями представляет огромную опасность для всей Евразии (Хто-небудь чув про територіальні амбіції України в Євразії? — **Л. Ш.**), и без решения украинской проблемы (аншлюса України? —**Л. Ш.**) вообще говорить о континентальной геополитике бессмысленно. Это не значит, что культурно-языковая или экономическая автономия Украины должна быть ограничена и что она должна стать чисто административным сектором русского централизованного государства (как, до некоторой степени, обстояли дела в царской империи или при СССР). (Дякую, п. Дугін, за «необмежене» право виконувати на сцені гопак у шароварах та купувати сосиски в Польщі! — **Л. Ш.**) Но стратегически Украина должна быть проекцией (васалом? — **Л. Ш.**) Москвы на юге и западе...

Абсолютным императивом русской геополитики на Черноморском побережьи является тотальный и ничем не ограниченный контроль Москвы на всем его протяжении —от украинских до абхазских территорий. (То хто ж плекає територіальні амбіції в Євразії? — **Л. Ш.**) Можно сколь угодно дробить всю эту зону по этнокультурному признаку, — предоставляя этническую и конфессиональную автономию крымским малороссам (Як цікаво — автономія українців в Україні! — **Л. Ш.**), татарам, казакам, абхазцам, грузинам и т. д., — но все это только при абсолютном контроле Москвы над военной и политической ситуацией... Северный берег Черного моря должен быть исключительно Евразийским и централизовано подчиняться Москве». За такі слова треба щиро подякувати О. Дугіну. Переконливіше проагітувати за вступ України до НАТО просто неможливо!

Україну треба розчленувати й підкорити

Наведу цитату з розділу «Геополитическая декомпозиция Украины»:

«Вопрос Украины более сложен (Порівнюючи з Білоруссю. — **Л. Ш.**), хотя модель геополитического состава этого государства очень сходна. Здесь, правда, важную роль играет геополитический масштаб Украины, который представляет собой гигантское территориальное образование, превышающее по объему (мабуть, за площею. — **Л. Ш.**) многие крупные европейские державы. (Нагадаю, ця обставина вже одного разу врятувала Україну. Сталінський наказ про виселення всієї України до Сибіру не було виконано через нестачу залізничних вагонів. — **Л. Ш.**) Несравненно более активен на Украине и сепаратизм, и тенденция политического суверенитета. Украина как государство не имеет геополитического смысла. У нее нет ни собственной культурной вести (мабуть, «ветви»? — **Л. Ш.**) универсального значения, ни географической уникальности, ни этнической исключительности. (А Росія чи, скажімо, Словаччина вже це мають. — **Л. Ш.**)»

Далі згадано вкорінені в російській історичній традиції вигадки князя Воронцова, буцімто слово Україна означає «окраина» Росії. Це все одно, як твердити, що Голландія — країна голих. Природно, що голландцям не спало б на думку назвати свою країну російським словом, українцям — теж. Мої російські співрозмовники часто бували здивовані тим, що «окраина» українською мовою — «околиця». Та ще більше дивувалися, дізнавшись, що першу літописну згадку про Україну датовано 1187 р., коли не існувало ані Росії, ані російської нації. Ще одна цитата:

«...Безусловно, украинские язык и культура уникальны, но каково бы то ни было универсального значения они лишены. Казаческие поселения, которые образовали... украинский этнос (А може, навпаки, український етнос створив казацькі поселення? — **Л. Ш.**), отличались независимостью, особенным этническим, хозяйственным и социальным укладом. Но всех этих элементов недостаточно для геополитической самостоятельности, а потамическая (тобто річкова — **Л. Ш.**) карта Украины, где главные реки (Днестр, Днепр и т. д.) текут параллельно друг другу, объясняет замедленное развитие украинской государственности. (А прискорений розвиток державності США, отже, зумовлений тим, що там ріки течуть перпендикулярно одна одній? — **Л. Ш.**)

По этой причине самостоятельное существование Украины (особенно в современных границах) может иметь смысл только в качестве «санитарного кордона»... Все это обрекает Украину на марионеточное существование и геополитическую службу талассократической (Тобто прозахідної, «морської». — **Л. Ш.**) стратегии в Европе... Существование Украины в нынешних границах и с нынешним статусом «суверенного государства» (в лапках! — **Л. Ш.**) тождественно нанесению чудовищного удара по геополитической безопасности России, равнозначно вторжению на ее территорию. Дальнейшее существование унитарной Украины недопустимо. Эта территория должна быть поделена на несколько поясов...»

Далі йде пропозиція долучити Лівобережну Україну до Росії на засадах автономії, Центральну Україну перетворити на маріонеткову дружню васальну державу, а у Західній Україні створити федерацію Волині, Галичини та Закарпаття, яка подібно до країн Балтії тяжіла б до Заходу, але, за згодою того ж Заходу, залишилася б під військово-стратегічним контролем Росії. Особливий автономний статус, за Дугіним, уготований Криму.

Завершуються рекомендації щодо України такими словами: «Учитывая, что простая интеграция Москвы с Киевом невозможна и не даст устойчивой геополитической системы, даже если это произойдет вопреки всяким объективным препятствиям, Москва должна активно включаться в переустройство украинского пространства (тобто розчленування України — **Л. Ш.**) по единственно логичной и естественной геополитической модели.» Іншими словами, пропоновано не намагатися проковтнути всю Україну разом (можна подавитися), а їсти її потроху, просуваючись від більш русифікованих східних областей у західному напрямку.

Все-таки радісно, що, бризкаючи піною на адресу країн Балтії, Дугін не пропонує їх анексувати. Тут усе зрозуміло. Якби він таке написав, клопоту не спекався б. Будуть офіційні ноти протесту або запити на кшталт: «Чи прийнято підручник Дугіна офіційно, у військових та дипломатичних ВНЗ Росії?» А з Україною простіше — боятися нема чого...

Насамкінець ще одна цитата. «В рамках русского этноса русский национализм должен быть единственной и тотальной идеологией... В конечном счете, должен быть выдвинут радикальный лозунг: «нация — все, индивидуум — ничто». Зовнішні лапки — мої, а внутрішні належать самому О. Дугіну, бо він цитує тут чужу думку, не згадуючи автора. Називаю справжнього автора: Адольф Гітлер.

Як можна не бачити, що епоха імперій відійшла в минуле, що світ рухається до іншого ідеалу, перетворюючись на спільноту мирних національних держав? Коли я казав своїм московським колегам, що на моїх очах розпалося багато імперій, але жодної не з'явилося, наражався на незмінне заперечення: «А хіба США не імперія?» Запитую у відповідь: «І який там штат найголовніший? Хто «старший брат»?». З'ясовується, мій співрозмовник навмисне плутає колоніальну імперію зі сферою впливу. Пояснюю: німецькі малі держави до об'єднання були у сфері впливу Росії, а Мексика — у сфері впливу США, але росіяни не колонізували Німеччину, а американці — Мексику. А ось усі колишні так звані «союзні республіки» інтенсивно та цілеспрямовано колонізувалися (тобто заселялися) росіянами... Нині там повсюди проблеми з «російськомовним» населенням.

Залишається ще раз подякувати О. Дугіну за наданий нам чудовий урок російської геополітики, а російському народові побажати висунути зі свого середовища інших геополітиків, які поведуть Росію не до краху в багатті третьої світової війни, а до процвітання в сім'ї рівноправних національних держав.

Леонід ШУЛЬМАН.

* Див. Віталій Абліцов. «Стратегічний кордон Росії має пролягати західніше, принаймні — по Атлантиці». «Голос України» від 25 квітня ц. р.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Гайчурський елеватор», створеного в процесі приватизації

1. Характеристика емітента

Відкрите акціонерне товариство «Гайчурський елеватор» (далі — ВАТ) створено відповідно до наказу регіонального відділення Фонду державного майна України по Запорізькій області від 25.02.98 № 177 шляхом перетворення орендного підприємства «Гайчурський елеватор».

Місцезнаходження ВАТ: 332162, Запорізька обл., Новомиколаївський р-н, смт Терновате, вул. Елеваторна, 4, Тел.: 94-5-10, 94-5-38.

Підприємство засноване 1936 року як Гайчурське ХПП. Перейменоване в 1952 році Мінзаг УРСР у «Гайчурський елеватор». З 1992 року перейшло на оренду як підприємство «Гайчурський елеватор».

ВАТ зареєстровано 27.02.1998. Код за ЄДРПОУ 00954277. Предметом діяльності ВАТ є: заготівля та переробка сільгосппродукції, захист зерна та зернових продуктів від знищення і псування, виробництво борошна, хліба та хлібобулочних виробів, оптова та роздрібна торгівля, посередницькі послуги. Спискова кількість працюючих —76 чол.

Голова правління — Коберняк Сергій Іванович, освіта середня спеціальна, кваліфікація технік-механік, загальний стаж роботи — 27 років.

Основні види продукції:

	на 01.01.98	на 01.03.98
а) сушіння і чистка, грн.	375000	57800
б) зберігання зерна, грн.	126700	99000
в) відвантаження зерна, грн.	125000	138500
г) інші послуги, грн.	45300	28700
Обсяг реалізованих послуг, грн.	672000	324000

Фінансові результати та характеристика обігових коштів:

	на 01.01.98	на 01.03.98
1. Балансовий прибуток, грн.	170000	107000
2. Балансовий збиток, грн.	—	—
3. Дебіторська заборгованість, грн.	1170000	521000
4. Кредиторська заборгованість, грн.	1432000	744000
5. Валюта балансу, грн.	4857000	3769000

2. Дані про емісію акцій

Загальна сума емісії становить 915000 (дев'ятсот п'ятнадцять тисяч) гривень. Випускаються прості іменні акції номінальною вартістю 25 копійок у кількості 3660000 шт. однією серією з порядковими номерами від 0000001 до 3660000. Фінансові ресурси, одержані від емісії, спрямовуватимуться на приватизацію майна підприємства.

Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації:

1) тимчасово залишаються у державній власності —331000 акцій на суму 82750 грн., що становить 9,04% статутного фонду;

2) безоплатна передача акцій організації орендарів відповідно до їх внеску до статутного фонду ВАТ — 2590000 шт. на суму 647500 грн., що становить 70,77% статутного фонду;

3) продаж акцій на пільгових умовах працівникам підприємства — 152000 штук на суму 38000 грн., що становить 4,15% статутного фонду, за приватизаційні майнові сертифікати (далі — ПМС), за власні кошти та компенсаційні сертифікати (далі — КС);

4) іншим громадянам, які мають право на пільгове придбання акцій — 74000 шт. на суму 18500 грн., що становить 2,02% статутного фонду, за ПМС, власні кошти та КС;

5) розміщення акцій серед сільськогосподарських підприємств, їхніх працівників — 513000 шт. на суму 128250 грн., що становить 14,02% статутного фонду, в т. ч.: за ПМС — 342000 шт. на суму 85500 грн., ; за власні кошти та КС — 171000 шт. на суму 42750 грн.

Дата початку та припинення пільгового продажу акцій:

початок — 01.04.98, закінчення — 01.06.98.

Дата початку та припинення відкритого продажу акцій:

початок — 15.05.98, закінчення — 15.08.98.

Дивіденди будуть виплачувати акціонерам пропорційно до загальної вартості належних їм акцій. Сплата дивідендів здійснюється щорічно до 01 квітня року, що йде за звітним, шляхом перерахування на рахунок акціонерів або в інший спосіб за рішенням вищого органу товариства за адресою: 332162, Запорізька обл., Новомиколаївський р-н, смт Тернове, вул. Елеваторна, 4. Тел.: 94-5-38, 94-5-10.

Раніше ВАТ цінні папери не випускало. Послугами торговців цінними паперами ВАТ не користується.

Чинники ризику, пов'язані з видом діяльності підприємства: можливі зміни законодавства про оподаткування, обмеження ринку збуту, темпи інфляції. Попередження ризиків: підвищення якості та зниження собівартості послуг.

ВАТ «Глухівський маслосирзавод»

повідомляє: перші загальні збори акціонерів відбудуться 26.06.1998 року о 10-й годині за адресою: м. Глухів, вул. 1 Травня,3, районний будинок культури.

Реєстрація акціонерів з 8.00 до 9.45 26.06.1998 року.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про роботу ВАТ за звітний період.
2. Звіт спостережної ради про роботу за звітний період.
3. Звіт ревізійної комісії про роботу за звітний період.
4. Внесення змін та доповнень до статуту ВАТ.
5. Вибори органів управління ВАТ.

Для реєстрації учасникам зборів потрібно мати:

документ, що посвідчує особу;

доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів).

Довідки за телефонами: 2-22-48; 2-24-43.

Правління ВАТ «Сумський хлібокомбінат»

повідомляє, що виплата дивідендів починається з 20 квітня 1998 року згідно з дивідендним переписом на 8 квітня 1998 року.

Розмір дивідендів — 2,239 коп. на 1 акцію, що становить 8,9 % до вартості однієї акції.

Для можливості отримання дивідендів акціонерам необхідно повідомити ідентифікаційний код.

До уваги акціонерів ВАТ «Універсам № 20»

29 червня 1998 року о 16 годині в торговельному залі універсаму за адресою: Київ-215, пр. Радянської України, 20, відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Затвердження змін та доповнень до статуту ВАТ «Універсам № 20», згідно із внесеними змінами до Закону України «Про господарські товариства» № 869/97-ВР від 23.12.97 р.
2. Дообрання члена ревізійної комісії.

Реєстрація акціонерів — з 13.00 до 15.30 за адресою: Київ пр. Радянської України, 20. Довідки за телефоном (044) 434-89-55. Акціонерам при собі мати паспорт або доручення.

Інформація про результати господарської діяльності холдингової компанії «АвтоКрАЗ» за 1997 рік.

Характеристика емітента

Найменування емітента: холдингова компанія «АвтоКрАЗ».

Код ЄДРПОУ:05808735.

Номер свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва:

№05808735 від 24.06.96 р.

Місце розташування:315331, м. Кременчук, вул. Київська, 62.

Телефон:(05366) 5-98-73.

Телефакс:(05366) 7-05-79.

Основні види діяльності: виробництво та реалізація вантажних автомобілів, запасних частин і товарів широкого вжитку.

Кількість акціонерів на 1.01.98 р.: — 28814.

Кількість власників облігацій: немає.

Середньооблікова чисельність працівників: — 12282 чол.

Статутний фонд: 13287122,75 грн.;

— прості акції: 53148491 шт. — 100 % статутного фонду;

— привілейовані акції: немає.

Дата проведення останніх зборів акціонерів: 31.03.1998 року.

Найменування та місце розташування юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери: немає.

Найменування та місце розташування юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход за його цінними паперами: немає.

Дата та термін виплати дивідендів, якщо вони будуть виплачуватися: дивіденди за 1997 рік не нараховувалися.

Основні фінансові показники

тис. грн.

ПОКАЗНИК	РІК 1997	1996
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору.	109787	127210
2. Балансовий прибуток (збиток)	-16745	-19161
3. Всього за активами балансу	586797	565200
4. Всього зобов'язань	112968	69333
5. Статутний фонд	13287	13287
(довідково: номінальна вартість акції, грн.)	(0,25)	(0,25)
6. Нерозподілений прибуток	—	—
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	—	—
8. Дивіденди, сплачені на одну просту акцію	—	—

До уваги акціонерів!

Правління ВАТ «Київбуддеталькомплект»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 17 червня 1998 року за адресою: м. Київ, вул. Сагайдачного, 25-г.

Початок зборів о 14-00, початок реєстрації о 12-00.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ про результати фінансово—господарської діяльності за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про роботу у 1997 році.
3. Затвердження змін та доповнень до статуту ВАТ.
4. Різне.

При собі мати паспорт.

Довідки телефоном: 417-00-45.

Правління ВАТ «Київбуддеталькомплект».

Арбітражний суд Києва порушив справу про банкрутство малого приватного підприємства «КОТ» (252134, Київ, вул.9 травня, 29, КФС Експобанк), справа № 12/40 б.

Заяви з майновими вимогами кредиторів та можливих санаторів приймає суд протягом місяця.

Правління ВАТ «Чернівецьке АТП 17755»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 4 червня 1998 р. об 11-й год. за адресою: м. Чернівці вул. М. Тореза, 62.

Порядок денний:

1. Про затвердження правил процедури та регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Затвердження нової редакції статуту.
3. Обрання голови та членів правління товариства.
4. Обрання спостережної ради товариства.
5. Обрання ревізійної комісії товариства.
6. Про затвердження положення про порядок розподілу прибутку.
7. Про передання частини прав повноважень загальних зборів акціонерів до правління товариства.

Реєстрація учасників або їхніх представників відбудеться 4 червня 1998 р. за вказаною адресою з 9 до 11 год. При собі мати документ, що посвідчує особу, для представників акціонерів — відповідне доручення.

Довідки за тел. 2-90-24, 2-91-92.

Правління ВАТ «Чернівецьке АТП 17755».

22 июля 1998 г. состоится годовое собрание акционеров ***закрытого акционерного общества «Харьковинструмент».***

Место проведения собрания: Харьков, ул. Энгельса, 21. Начало собрания в 16.00.

Повестка дня:

1. Об утверждении годовых результатов общества.
2. О внесении изменений и дополнений в учредительные документы.
3. Об утверждении регистратора и условий договора с ним.
4. Об утверждении формы выпуска акций.
5. О выборах органов общества.
6. Разное.

Арбитражный суд Одесской области 5.01.98 г. возбудил производство по делу № 2/436 по заявлению фирмы «Алия» г. Одессы о признании банкротом ОАО «Одесжелезбетон», расположенного по адресу: г. Одесса, 31, ул. Стекольная, 34; р/р 7467120, МФО 328385, Код 1267828 в Ильичевском отделении АК ПИБ г. Одессы.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок со дня опубликования объявления.

ЗАТ «Торговий дім Тімченко» ліквідується. Претензії приймаються протягом двох місяців. Звертатися за телефоном 263-89-54. Юридична адреса: 252213, Київ, вул. Прирічна, 27-Е, код ЗКПО 23502000.

У номер

● *Миколаїв*

Вчителем року став чоловік

Місцем проведення фіналу та суперфіналу III Всеукраїнського конкурсу «Вчитель року-98» у номінації «Українська мова та література» став Миколаїв. Спершу 13 педагогів з різних регіонів країни, які вийшли до фіналу, давали уроки в другій гімназії міста. Потім п'ятеро кращих змагалися в приміщенні Українського театру драми і музичної комедії: розповідали про свої підходи до навчання та виховання дітей, демонстрували вміння виходити з несподіваних ситуацій, яких у школі чимало, відповідали на підступні запитання... І хоча серед фіналістів переважали жінки, та переможцем було визнано молодого вчителя з Кам'янця-Подільського на Хмельниччині Олега Демчука.

● *Чернівці*

Батьківські пороги

У Чернівцях завершився традиційний всеукраїнський дитячий фестиваль автентичного фольклору «Батьківські пороги». Журі, очолюване академіком Анатолієм Авдієвським, оцінило оригінальні мистецькі програми гуртів «Яворина» з Києва та «Гердан» з Чернівців і віддало їм гран-прі.

Переможцями стали й колективи «Родина» з Івано-Франківщини, «Подоляночка» з Хмельниччини, «Любисток» із Криму.

● *Донецьк*

«Залізна» угода

Відкрите акціонерне товариство «Донецький металургійний завод» та італійська фірма «DANIELI» підписали протокол за підсумками тендеру на постачання обладнання для електросталеплавильного комплексу заводу. Метою проекту, вартість якого 50 мільйонів доларів, є збільшення потужності цеху до 1 мільйона тонн сталі на рік (нині — 400 тисяч тонн). Очікується, що монтаж нового обладнання буде завершено до кінця року, а проектної потужності цех зможе досягти в середині 1999 року. Найближчим часом на експорт відправлятиметься 70% продукції Донецького металургійного заводу.

● *Запоріжжя*

Поетичний травень

У програмі свята літератури «Поетичний травень», що проводиться в Запоріжжі вже у 34-те, звучить поетичне слово не лише маститих письменників, а й літературної молоді краю. Під час свята буде відкрито меморіальну дошку письменниці, заслуженому лікареві України Ользі Джигурді.

У ПРИЧОРНОМОР'Ї куди б не їхав сьогодні, скрізь бачиш селян з косами. По вибалках, лісосмугах, плавнях та лісових галявинах прагнуть вони взяти на сіно соковиту весняну траву. Не так на тепер, як про запас, на зимовий період. Бо нині корівок, овечок та кіз, поголів'я яких у приватному секторі вже наздогнало, вважай, поголів'я «колективне», є де випасати: після кількох хай і невеличких дощів різнотрав'я пішло в ріст. Люди поспішають його скосити, пров'ялити, висушити, скласти у стіжки, бо настане спека — все вигорить.

Зелені жнива

Поки роса — коси, коса

Бо кормозбиральні агрегати в багатьох господарствах Одещини до роботи ще досі не готові

Розпочинають «зелені жнива» й сільгосппідприємства. Тут, щоправда, накошене поки що йде, в основному, в ясла худобині — після зими треба її підгодовувати. Не за горами й сінозаготівля, закладання сінажу, виготовлення трав'яного борошна, гранул. Недарма ж спеціальним розпорядженням облдержадміністрації, виданим ще наприкінці минулого року, 15 травня було визначено кінцевим терміном повної готовності сіно- й кормозбиральних машин та механізмів. Минають, отож, останні дні отого терміну, за яким — уже масова косовиця трав.

Справжні господарі, звичайно, не так розпорядженнями «зверху» керуються, як здоровим глуздом та власним досвідом. Отож вели підготовку техніки заздалегідь, зимової пори, бо з настанням весни знали: механізаторам буде не до цього — всі вийдуть на посівну. І тепер, приміром в Овідіопольському районі, де начальником управління сільського господарства і продовольства Михайло Мойсеєнко, вся техніка до роботи на кормових угіддях, вважай, готова. Є й відповідні кадри, кормозбиральні ланки й загони сформовано, транспорт за ними закріплено, навіть польові маршрути визначено. Не застануть «зелені жнива» зненацька й кормозаготівельників Ренійського, Роздільнянського, Комінтернівського районів, де у ці дні лагодять останні машини.

А водночас — такий ось парадокс: в Ізмаїльському (начальник райсільгоспуправління М. Фучеджі), Фрунзівському (Г. Кукулевський), Котовському (Г. Рудик), Савранському (М. Бадюл) районах ремонтні роботи тільки-но розгортаються. Бо взимку тут спромоглися полагодити лише четверту-п'яту частку наявних кормозбиральних машин і механізмів. Коли впораються з рештою — невідомо, бо тепер не знають, за яку з робіт хапатися — всі нагальні. Ще гірші справи в деяких інших КСП.

Причини скрізь схожі: «зимова сплячка», неспроможність чи небажання створити спеціальні ремонтні ланки і належні умови для їх роботи, нерозторопність інженерних служб щодо забезпечення запчастинами, відсутність стимулювання ремонтників, спеціалістів. Речі давно всім відомі, не раз вже через них мали втрати на кормозаготівлях, та, видно, не для всіх те стало уроком. Підводять, бува, й ремонтно-транспортні підприємства, райпостачі, які передусім вишукують вигідну для себе роботу, «клюють» лиш на «живу» копійку, якої у господарств тепер немає. А до врожаю ще, мовлять, далеченько. Так то воно так, але не опинитися б над розбитим коритом не лише сільгосппідприємствам, а й тим, хто покликаний їх обслуговувати.

Георгій ФЕДОРІВ.

Одеська область.

Провінція

Селу потрібні грамотні

Уже сім років Мелітопольський інститут механізації сільського господарства приймає до захисту кандидатські дисертації. Тут готують спеціалістів з механізації, електрифікації та автоматизації сільськогосподарського виробництва. Вуз має сильний інтелектуальний потенціал, високий рівень професорсько-викладацького складу. За кілька років це підтвердилося: інститут отримав новий статус —Таврійська державна агротехнічна академія.

За весь час науковий ступінь кандидата технічних наук у Мелітополі одержало більш як двадцять здобувачів. Слід зазначити, що ними були науковці не лише з Мелітополя, а й вузів Дніпропетровська, Кам'янця-Подільського, Москви.

Тетяна ПОЛУХІНА, журналіст.

Запорізька область.

Обслужимо техніку по-нашому

У Харківському державному технічному університеті сільського господарства створено єдиний в Україні факультет технічного сервісу. До цього такі факультети діяли лише в російських вузах. Відтепер і наші випускники зможуть організувати обслуговування всіх сільгоспмашин, що їх виробляють в Україні, а також техніки, що надходить з-за кордону. Крім цього тут налагоджено перепідготовку інженерів сільського господарства для робіт з імпортною технікою.

До слова, Харківський університет готуватиме висококваліфіковані кадри не лише для України, а й для країн далекого зарубіжжя, повідомляє ДІНАУ.

Спорт

«Золотий» килим Братислави

Вільна боротьба. Блискучою перемогою збірної України завершився у столиці Словаччини чемпіонат Європи. Окрім командної першості, українці здобули ще й кілька особистих нагород. На другому чемпіонаті поспіль золоту медаль здобув чудовий атлет із Києва Олександр Захарук (вагова категорія 54 кг). Срібні нагороди вибороли Заза Зозіров (69 кг) і Давид Бічінашвілі (85 кг), бронзові — Євген Буслович (58 кг) та Ельбрус Тедеєв (63). Цей успіх — велика заслуга всієї команди, її головного тренера Михайла Харачури, президента Асоціації боротьби України Бориса Савлохова і його братів Тимура і Руслана — членів тренерської ради.

Біднішають засіки «Ниви»

Першість України. Перша ліга. 34-й тур: «Хімік» — «Металіст» — 1:4. 1100 глядачів, Мащенко, 60 —Колоколов, 13, Кучер, 41 і 50, Герасимов, 62 («Хімік») у власні ворота. ФК **«Львів» — ФК «Черкаси» — 1:0.** 500. Семочко, 85. **«Верховина» — ЦСКА-2 — 1:3.** 1000. Українець, 85 — Ковальчук, 7, Пахолюк, 13, Дараселія, 79 з пенальті. **«Сталь» — «Зоря» — 6:0.** 5500. Котов, 25, Ареф'єв, 36 і 75, Плотников, 52 і 55, Вертелецький, 60. **«Шахтар» — «Авангард-Індустрія» — 6:0.** 2000. Дяк, 7 і 72, Потапов, 35, Барабаш, 57 з пенальті, Теркулов, 70, Одинцов, 83. **«Нафтовик» — «Кремінь» — 1:0.** 2500. Михно, 64. **«Явір» — «Поліграфтехніка» — 1:0.** 5000. Острівний, 55. **«Волинь» — «Нива» — 2:0.** 2500. Панченко, 41, Драницький, 64. На 54-й хв. Фінкель («Нива») не реалізував пенальті. **«Буковина» — «Полісся» — 0:0.** 2000. **«Металург» — «Динамо-2» — 1:1.** 4000. Олійник, 37 —В. Маковський, 84. **СК «Миколаїв» — «Десна» — 3:1.** 20000. Бугай, 30, Скидан, 48, Коломієць, 72 — Гелазєв, 84 з пенальті.

Лише «Десні» в цьогорічному турнірі пощастило перемогти СК «Миколаїв». Трапилося це в першому колі в Чернігові. У себе вдома при 20-тисячній аудиторії лідер узяв упевнений реванш. Знову відзначився найкращий бомбардир ліги Скидан.

Ще один претендент на путівку до вищої ліги — «Металіст» упевнено зіграв у Сіверськодонецьку, забивши чотири м'ячі господарям. А от «Нива» знову програла. І тепер клуб із Вінниці відстає від харків'ян на чотири очка. Навряд чи вінничани зможуть обійти «Металіст», який додає у грі. А в «Ниві» бачимо зворотний процес.

СК «Миколаїв» добряче відірвався від переслідувачів. Має 80 очок. У «Динамо-2» — 69, «Металіста» — 66, «Ниви» — 62, «Сталі» — 58, ФК «Черкаси» — 53, у «Нафтовика» й «Полісся» — по 49, «Волині» — 48, ФК «Львів» — 47, «Металурга» — 46, «Десни» — 45, ЦСКА-2 — 44, «Поліграфтехніки» — 43, «Явора» — 40, «Кременя» — 38, «Буковини» й «Шахтаря» — по 37, «Зорі» — 35, «Верховини» — 30, «Авангарда-Індустрії» — 13, «Хіміка» — 12.

Матчі 35-го туру відбудуться 16 травня.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235579.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311088.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0